

PERIÓDICH VERMELL

SALUT PÚBLICA # INTERESSOS POPULARS # ARTS Y LLETRAS

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. Una pesseta
 Cada número. 2 quartos
Surt a llum ab tota regularitat a lo menos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 96 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 96
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat a domicili. . . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. 16 id. id.
Dona números extraordinaris sempre que ho demanar las circunstancias

LA MÀ NEGRA

Apartéu las criaturas.
 Tanquéu las donas y amaguéuse 'ls quartos.
 Vaig á parlar de *La Mà negra* y no fora estrany que, succ hint alló de que *qui del llop parla...* etc., al sol fet de posar en lletres de motllo lo nom de tan horrorosa, terrorífica y arxi-espantable associació, los quartos ens fugissen de la butxaca, los nostres fills ó germans petits quedessen seqüestrats pera ser fets en romesco *manegrench*. las nostras donas violadas sens adonarsen. y fins nosaltres mateixos assassinats com á bens sens ni poder sospitar de ahont vindria la *Mà* del matador, que de tan *negra* no podria ser vista.
 Aixís donchs, estimats lectors, si voléu llegir aquest article, molta precaució; senyéuvos avans, que may hi estarà de massa; encomanéuvos á Sant Sagasta, patró dels descreguts y piadós advocat de malas causas, y per lo que puga ser, reséu algunas parts de rosari á santa Gotlla, porque 'us ampari en mitj dels assumptos tan *negres* en que aném á ficarnos.
 Un cop aixís ben previnguts, tirém barra y comensém la nostra tasca de aixecar una mica 'l drap que tapa la *Mà negra*.
 Animo, lector, ja hi som. Valor y serenitat, y no espantarse, que pé 'l final ja tinch previnguda una medecina per sustos.
 * * *
 Somhi. A Andalusía 's descubreix una associació de criminals que conta una dotzena ó duas de *socios*.

Aixó, per mes que ho diguin periódichs conservadors, trobo que fins pot ser veritat.
 Pero esperéus.
 Pera trobar aquesta dotzenota de lladregots vinga agafar á tot bitxo.
 Bon sistema.
 Del mateix modo que 'ls católichs diuhen *matéulos á tots que Deu ja coneixerá 'ls seus*, aixís també 'l govern deu pensar: *ajafa á totdeu y 'l que 'n surti ja ho veurém*.
 Jo ho trobo molt posat en rahó, y sobre tot, fa molt *govern*.
 Pero anéu escoltant.
 *
 Aquella dotzenota ja no es tal dotzena.
 Los de las *mans negras* ja son molts mils. Un periódich porta la suma exacte: quaranta nou mil noucents deu y *disset céntims*. ¡Tot s' ha descubert! ¡quin nas te la nostra policia! ¡Y jo que 'm pensava que gros no mes hi tenia las orellas! Pero no, en aquest cas, tan la policia com la *benemérita* sembla que no se 'ls pot negar que han tingut bon nas. Quedém, donchs, en que *qui te bon nas...*
 Pero ¡alto! ja surt un altre periódich mes ben enterat, y 'ns fa saber que la *Mà negra* consta de CENT MIL associats.
 ¡Burrango! ¡y encara hi haurá qui dubti del miracle de la multiplicació dels peixos y 'ls pans! Si Jesucrist tornés al mon aviat tindria de plegar al ram per la competencia qu' en lo rengló dels miracles li faria 'l partit fusionista. Podria 'l fill de Deu resucitar un Llátzer; lo gran Calamar faria resucitar tots los Llátzers haguts y per

haber, sobretot en temps d' eleccions; podria esforsarse lo bon Jesús en fer multiplicar tres pans y tres peixos fins á lograr atipar ab ells á tres mil personas, los moderns *miraculers* en pocas setmanas son capassos d' *atipar* á tots los espanyols, *ennegrintne* cinch quartas parts y portantne á la cagamenja tretze décimas.
 Una de dos: ó á Espanya lo mes tonto es bo per Panxa-Ampla, ó no pot ser veritat lo de una associació de cent mil lladres, assessinos, etc., etc.
 Ara, si ab l'escusa de uns quans bandolers, pero res mes que bandolers, vol justificarse una persecució contra determinadas ideas, aixó es diferent.
 *
 Segons la premsa que dona tals notícias, ara ja no 's tracta sols de la *Mà negra* ó la *mà vermella*, sino que també s' hi barreja: primer als internacionalistas, després als anarquistas, y per últim, als socialistas sens excepció.
 Aquí está 'l pot de la confitura.
 De mica en mica ha anat canviant la decoració.
 De una dotzena de lladregots de Andalusía ha vingut lo senyalar á tothom que pensi que la societat en que vivim te defectes dignes de procurarshi un remey.
 Y ja cal escorre 'l bulto, que d' aixó á una nova Sant Bartomeu de socialistas no mes hi va un pas, y si segueixen la doctrina católica de que *Deu ja coneixerá 'ls seus...* ¡no t' arronsis!
 Vetaquí que ara mateix m' espantava per la *Mà negra*, y ara ja no sé si m' ha de fer més pór la blanca.

Handwritten notes on the right margin, including a list of numbers and some illegible text:

2
4
2
7
3
7
7
7
1
7
2
28 60
7
2
7
3
4
1
1
2
7
7
6
2
7
2
7

Lo que son las cosas del mon. Daria mitja pesseta per trobar un flavió dels que fan las cartas pera que pogués tréurem de dubte.

¡Miracle!

¡Deu m' ha escoltat!

En aquest moment ve á mas mans un periódich en lo qual llegeixo 'l següent parte:

«Ayer tarde entraron en Jerez conducidos por la guardia civil 13 internacionistas sorprendidos en el acto de celebrar una junta, ocupándoseles documentos y el último número de la *Revista Social*.»

¡Horror! ¡para ja veig ben clar que son criminals!! Ja m' hi tornat conservador y prego al govern que castigui ab má ferma, sens contemplacions á si lo de Andalucía es Ma negra ó *Gana negra*, ó mes ben dit, *ganas negras* d' exterminar socialistas. Y pera que 's convencin de que te de ser cosa de gana, lo jefe que diuhen que han descubert es mestre d' estudi. Aixó sol ja fa badallar de carpanta.

Pero per si 'l bon jan de lector no sab veure tota la gravetat de dit parte, vaig á analizarlo pera que no 'ls quedi cap dubte.

Primer de tot, ¡eran tretze! Aixó sols ja fa esgarriar. ¡¡Tretze!! ¿no reparan quin número mes patibulari? y encara, qui sab si van ser agafats en divendres, que tot podria ser. Ab aixó ja n' hi ha prou pera condemnar á qualsevol.

Després... estavan reunits en junta. Be es veritat que la ley de reunions fixa que no arribant á vint personas no es reunió pública, y per lo tant tothom pot celebrarlas ahont y cóm li donga la gana, pero no hi fa res; deixems de lleys, que fa atvocat, y si no eran vint eran tretze y aixó basta y sobra. Me sembla que per aquest cantó ja haurán quedat convensuts los meus lectores.

Després... ¡van trobarlos documents! Es veritat que no 's diu quins documents eran aquets y que tan podian ser bitllets del porch de Sant Antoni com la llista de la bogadera... pero al cap-de-vall tot son documents, y un paper tan pot servir per una proclama incendiaria com per cantar los goigs de Sant Prim.

Y sobretot ¡¡esgarriantse!! van ocuparlos l' últim número de la *Revista Social*.

¡Oh criminals empedernits! Tenir la *Revista Social*, y ¡¡l' últim número!! ¡¡¡¡Horror!!!!

Nada, nada. Que 's fuselli á tots aquests individuos per primera providencia, luego que se 'ls condemni á cadena perpétua y s' estermi tota la seva rassa fins á la quinta generació.

Sols aixís quedarà la societat tranquila, tan sols fentho d' aquest modo los honrats pares de familia podrán pujar la canalleta sens temor á que serveixin per esmorzar de un anarquista, y solzament si aixó 's fa las donas podrán exposarse á anar pe 'ls carrers á buscar la sopa als convents sens temor als pillastres que portan sas criminals intencions fins al horrorós extrém de tenir en son poder l' últim número de la *Revista Social*.

Y quan la societat siga salvada, y asseguradas, la propietat, la familia y la relligió, llavors que s' aixequi un monument de suro al talent del govern fusionista, y que en una lápida de terrisa s' hi escrigui ab guix negre la següent inscripció quinionesca:

*Aquí dió fin el sainete
perdonad sus muchas faltas.*

GIMNÁSTICH

AYS D' UN PELAT

¡Sense un quarto!!

L' home que viu sempre aixut
Sense un xavo tot lo dia,
Certament, més l' hi valdria
Qu' en lo mon no hagués vingut.

No contéu ab cap amich
Tant si es pobre, com si es rich,
Si no teniu cap *cinquilla*,
Jo per experiència ho dich,
Perque pelat també estich
Y la rahó es molt senzilla.

Quan me veig en gran apuro,
Qu' es molt sovint, (aixó ho juro)
No sabent quin plan tirá,
Veig un amich, vaig, l' aturo...
Y al dirli—“deixam un duro,—
Me respon:—“Torna demá.”

Las butxacas foradadas
Tinch ja de tantas vegadas
De buscar per tots recons,
Y mas il-lusions burladas
Sols hi trovan amagadas
Duas claus... y tres botons.

No coneix gaire al barbé,
Ni al sastre, ni al sabaté!
No tinch may sobrant ni un sóu:
Sempre 'l bagul miro bé
Y no més hi veig papé,
Roba bruta, draps y... prou.

No he trovat lo goig en lloch;
Me diverteixo molt poch;
Visch cavilós constantment:
May de casa méva 'm moch
Perque si surto... ¡jo 't tochl!
No sé ahont anar; francament.

Sols vaig á pendre café
Perqu' es un vici sens fré;
Fumo... per casualitat:
Y, per instint, sempre já fé!
Miro per terra, perqué
Busco... lo que no he trovat.

Quants més rals ma sort somia,
Menos rals tinch... ¡sort impial!
Estich, créguinme, aburrit:
Y, finjint sempre alegría,
Tot fent versos passo 'l dia
Y á las nou ja m' fico al lit.

Sense un quarto 's pert l' humor,
La paciència, fé y amor...
(Es un esperiment méu):
Ningú m' vol fer cap favor;
Tothom me parla ab rencor,
Ningú 'm vol al costat séu.

Sempre espero 'l fi del més
Ab una fam de dinés
Com si no hagués may cobrat:
Pago deutes y demés,
Conto quant sobra... y després
Ja torno á quedar pelat.

Y ab aqueixa trista vida
(Que, per cert, no es divertida)
Vaig passant la juventut...
Y es ma sort tant malehida,
Que quan ma miseria crida
Tothom sempre l' hi fá 'l mut.

L' home que viu sempre aixut
Sense un xavo, tot lo dia,
Certament, més l' hi valdria
Qu' en lo mon no hagués vingut.

PEPET DEL CARRIL

¡ROMANTICISME!...

De la imponderable manera que jo estimo, no crech que ningu estimi en lo mon.

Pobre de mí, si no fos aqueixa misteriosa borratxera de l' ánima que 'ls homes y las donas ne diuhen amor.

¡L' amor es la meva mussa, l' amor es lo que 'm dona alegría ó tristesa!

No puch aclucá 'ls ulls que al moment no se 'm presenti en ma deliranta imaginació l' hermosíssima imatge de ma idolatrada Nisse.

No mes faig que pensar en ella.

Ella 'm fa aixecá dematí ab lo dols y suau rossech per contemplar ébri de goig las bellas sorprendents de la mare Natura en las matinas hermosas de Maig y Juny.

¡Pobre Nisse!...

Si miro las puras y cristallinas ayguas del riu que llisca murmurant per sota las euras de ma finestra, ja se 'm figura véurehi á ma Nisse rebejantse aletejada per las coquetonas anguilas y las impalpables llissaras. Si clavo la mirada en la verdó de la salzareda de la Torre, també se 'm figura véurehi entre 'l poétich y fresch ramatje sa imatge bellíssima, com debia ser la verge de Llerona imitada per lo mestre orat de la Roca.

¡Quan veig un vol de coloms desseguida 'm formo l' ilusió d' un vol de Nisses voleyant á mon entorn; colocantme jo á puesto del barret...

¡Pobre Nisse!

¡Si la coneguessen! Es blanca com l' espuma salada de las onas del mar.

¡Y 'ls ulls? Oh! aposto que no n' hi ha cap mes que la guanyi en tenirlos mes espressius.

¡Jo 'm desfaig de plaer al contemplarla!

Quantas carissias li prodigo, quantas paraulas carinyosas que la posan joyosa y frenética fins al punt d' esclatar un bes indescriptible é incalificable. Y ella, cóm me rodeja, cóm me mira ab una espressió sublime, pero tácita, de sos incomparables ulls!...

¡Pobre Nisse!

Jo no sé menjar que no veji á 'n ella á prop meu, no sé anar en lloch que no tinga á 'n ella per companyera. Es la meva ilusió, la meva diversió ignoscenta.

Aixís com los antichs gentils adoravan enegats l' imatge estúpida d' un toro d' or, jo adoro á ma Nisse com si fos la prole genial d' aquells mes qu' hermosos, richs badells del temps de Salomon...

¡Oh hermós y diví poder del Romanticisme!

Si per acás alguna bella lectora, despres d' haber llegit las anteriors ratllas se trovés emocionada per la descripció púdica de ma romántica passió, glatint son cor de amor, y se sentís germinar una aversió estranya á ma idolatrada Nisse... ah!... que no deixi d' estimarme, que m' ho participi, que la corresponderé ab tot mor cor. Que no tingui odi á Nisse; qu' es molt ignocenta é indefensa...

¡Pobreta!... Es una gosseta d'aygua molt bufona que va regalarme la senyora *Cussefa* quan va marxar á Calaf.

Y creguin que tindria verdader sentiment si algun dia me li donessin la bola.

J. GUINART

¡LLIURE!

(Á D. FRANCISCO GALLIFA)

En la marxa asquerosa de ma vida hont l'hipócrita he fet perque 'm pensava que aquesta societat tan envilida cumplint jo sos desitjos, esperaba qu' aclaris la veritat, no la mentida que cegats los meus ulls á ella 'm llensaba fent veure la virtut al llum del dia, virtut que no tindré, y que no tenia.

Soch ser material, y só en ma essencia cau de duptes tan sols, fangeig qu' apena, sens brúxula ni fré, sense conciencia, omplert l' enllotat cor de vil gangrena, salvatge 'l pensament en ma existencia, y sens goig ni plaher, ni dol ni pena. Só máquina vivent de pensa borda, que funciona tant sols perque té corda.

¡Amor! ¿Y qu' es amor? Res mes qu' un vici, estat material, instint y d'eria que corre per la sang ab greu defici del polo d' una arteria á l' altre arteria; goig sens plaher, planura y precipici, é imatge espiritual en la materia. Regla tant sols de números complexos, y una combinació d' oposats sexes.

¡La fé! ¡La eternitat! un se desperta després d' aqueixos somnis extasiante, ab riulla á la boca, ab vista incerta de viure ilusionat, casi cantsante de mes preocupacions y ab rahó oberta desprecia aquestos noms, despreciantse. ¡Que mes fe pot tenir, si eréu mentida la falsa eternitat d' aquesta vida!

La torca vital para y res no 's d' lo vil cuch famolench ab sa catxassa, rosega nostra carn; d' ella s' engreixa fins qu' un petit aucell que prop seu passa la vida d' aquell cuch prestment esqueixa, y un hom' mata á l' aucell y 'l porta á casa; Y potser algun pare, considero, menja son propi fill sense saberho.

AMPARO DE GIRONA Y ROCHA

A propòsit de la persecució dels anarquistas francesos, y la tolerancia als pretendents á reys, en l' Ajuntament de París va discutirse fa pochos dias la següent proposició:

«Considerant que 'l Parlament es impotent contra 'ls pretendents, ó cómplices dels mateixos;

»Considerant la necessitat de no privar á la República dels medis de defensa contra las tentativas monárquicas eventuales:

»L' Ajuntament de París expressa 'l desitj de que sian amnistiats los anarquistas condemnats pe 'ls tribunals de Rouen y Lyon.»

Va demanarse la supressió del primer considerant per injuriós als poders públichs, y aixís va acordarse.

Posada á votació la proposició ab dita esmena, fou aprobaða per trentasis vots contra un, abstenintse de votar los regidors de la dreta.

Sempre 'ls municipis son los que mes tenen que distingirse pel camí de la llibertat.

** **

En alguns ferrocarrils se cometen unas irregularitats que n' hi ha per llogarhi cadiras y banchs y plassas de toros.

Figúrintse que un comerciant factura una partida respectable de bots d' oli, y al arribar á son destino la expedició resulta que 'l que hi ha dintre dels tals bots es aygua clara.

Decididament Espanya es lo país de las irregularitats refinadas.

** **

En lo número que ve publicarem un altra llista de lo recaudat en nostra redacció pera aixecar un monument á Clavé.

** **

Lo célebre arcalde de Rosas, manat processar per l' Audiencia de Barcelona, sembla que fa correr que res te que témer, y que serán romansos lo del procés y la suspensió del cárrech d' Arcalde.

Home, ja tindria que veure que aixó succehis.

** **

Duas grans noticias.

Lo senyor Romero Giron, ministre de Gracia y Justicia, ja no pensa tan lliberalment com pensava en la qüestió del matrimoni civil, y son criteri diuhen que se adapta perfectament al del conservador senyor Alonso Martinez.

Y está molt posat en rahó.

Ja fa temps que sabem que una cosa es predicar en la cposició y una altra ser ministre.

*

Y allá va l' altra noticia:

Se diu que 'l senyor Pelayo Cuesta tracta de vendres las montanyas del estat ni mes ni menos que volia fer lo senyor Camacho, y que no trobará cap entorpiment en tirar endevant sos plans.

¡Sant Antoni!

En política veig que sempre resulta veritat lo de que «després de un de dolent ne ve un altre de pitjor.»

** **

Ja no 's contentan los fabricants d' embutits de París gastant carns de matxo, gos ó altres bestias poch sanas, sino que no fa poch la policia d' aquella capital va descubrir á un *botifarraire* de prop de un cementiri, que barrejava en las botifarras los cadavres de personas que podia arreglar.

Si aixó arriba á passar á Espanya, de fixo que la Má negra n' haguera tingut la culpa.

** **

Llegeixo en un periódich de la Corunya:

«Al pasar anteyer un jóven por la travésia de la Marina, y sin decirle «agua va,» le bautizaron, desde el gobierno de provincia, arrojándole sobre la cabeza una palangana de agua sucia.

«—Mire V., señor municipal, dijo el jóven á un agente de la autoridad, desde aquella ventana acaban de echar sobre mi individuo una cantidad de agua, que no olia á rosas.

»—Pues mire V., contestó el municipal, que ya los he avisado.

»—Avisaria V., pero ¿quién me abona á mí los perjuicios?

»—Eso... eso... Vaya á preguntarlo arriba.

»Debemos advertir que el tal individuo iba con su vestido de gala como dia festivo.»

Ara fassin lo favor de dirme si quan del govern de provincia se cumpleix d' aquest modo ab la policia urbana, que no tenen dret de fer los vehins á secas.

** **

La Montaña, periódich que ha sortit á Madrit, partidari de la República federal y de la Revolució social, ha anat á parar de bonas á primeras á encararse ab lo jutje.

Oh llibertat fusionista, ets tan gran... que 't perts de vista.

** **

Las repúblicas americanas de Venezuela y Colombia han pregat al rey D. Alfons que acepti lo paper de árbitre per' arreglar unas qüestions sobre límites de fronteras.

Los periódichs monárquichs, ab tal motiu, ja están que no hi veuhen de cap ull de contents.

La veritat, trobo que aquesta gent per molt poca cosa s' entusiasman.

A menos que ho fassin veure...

** **

Lo senyor Gobernador civil de Málaga diuhen que ha suspés d' empleo y sou al jefe d' órdre públich de aquella provincia.

¡Diable! ¿Se tracta acás d' alguna ramificació de la Má negra?

** **

La setmana passada á Paris va caure al mitj del carrer, en lo bulevard Denain, una dona de 28 anys, que morí de miseria.

Y mentres Elena Aubinau aixís moria, en un restaurant inmediat un príncep donava un banquet ab *plats exotichs* y vins de tot lo mon, que costava 15,000 franchs.

Y qui 's queixi de lo justa qu' es la societat actual, que aixís un llamp lo baldi.

** **

Llegeixo en un periódich:

«Un sabio aleman, ha encontrado, á lo que parece, la manera de ejecutar á los condenados á muerte de una manera decente y rápida, por medio de la electricidad. Hé aquí la descripción de este invento y el modo de servirse de él:

»En el lugar designado de una sala, especialmente afecta á las ejecuciones, se elevará una gran estatua alegórica de la justicia, teniendo en una mano la espada de la ley y en la otra una balanza. Delante de la estatua se colocará un sillón destinado al condenado á morir.

»Después de la lectura de la sentencia, el mismo juez, pues la máquina hace innecesario al verdugo, arrojará el baston en uno de los platillos de la balanza, sostenida por la estatua; el platillo bajará, dejando satisfecha la justicia de los hombres.

»En efecto, el cordenado muere, como herido por el rayo, por una batería elec-

trica, colocada en el interior de la estatua, que se pone en accion con la bajada del platillo.

»Mientras los sabios, en vez de dedicar su talento y sus conocimientos á propagar la ilustracion, se ocupen solamente de inventar máquinas de destruccion, la humanidad adelantará poco en su camino, y los pretendidos sabios no pasarán de la categoría de verdugos ilustrados.»

Soch de la mateixa opinió.

** **

Segons un periódich de Sevilla, lo senyor Candau deu molta part de sa elecció per diputat á un casino de Marchena que 's titula *Los Pelaos*, que diu que te ramificacions ab la Má negra y que ajuda á las elecciones de certs caciques.

Ja comenso á sospitar que la Má negra acabarà per tornarse blanca.

** **

En la caixa de Dipósits de Madrid s' ha descubert una nova irregularitat. Han sigut afanats varios resguardos del bens dels ajuntaments.

Se creu que la *fazaña* es deguda á un empleat.

Decididament la Ma negra te ramificacions fora de Andalusía.

** **

Als mestres d' escola de Requena se 'ls deuhent 4,000 pessetas.

Vetaquí perque fan corre que un mestre d' escola es lo director de la Má negra.

** **

La setmana vinent contestarém la molta correspondencia rebuda aquestos últims dias, puig se troba actualment fora de Barcelona l' encarregat de sa contestació.

També per igual motiu no contestém en aquest número á *La Vespa*.

** **

Duas centas y pico de pessetas s' han recaudat pera aixecar una estatua al carcun-da Zumalacárregui.

¡Pobres carcas! ¡Com s' arronsan!

¡POTSER!

¿Qu' es la vida? Un no sé qué;
¿Qu' es la mort? No t' ho puch di,
somni ó real la cregui,
mes are dupto 'l que sé
y 'l que no sé defini.

Conto 'l temps, y com guspira
que lluminosa comensa
y s' acaba quan se mira,
veig que mort, aixis que llenca
sa rogenca llum qu' admira.

Donchs concebeixo la vida
com foch que ni brasa deixa,
com la llum esmortehida
qu' aná endevant may convida
sino sempre la mateixa.

Y en sos brassos m' encadena
y un no sé qué m' fá pensá;
¿Que m' dona? Sols me don' pena;
¿Que m' espera? La gangrena
del *Jó* quan s' acabarà.

Per' xó 'l dupte se m' arreia
dintre mon cor que m' consum;
per xó ma vista s' entela;
sols demano un raig de llum
d' una lluminosa estrela.

Y sofriré gréu torment,
fins qu' aquesta idea m' deixi,
¡cóm puch teni 'l pensament
net y pur y treluzent
si fins dupto qu' existeix!

COLL GORINA

A propósit de las malifetas dels jesuitas á Alicant, los alicantins han publicat una fulla que ha reproduhit tota la premsa d' allí y mes tart gran part de la d' Espanya, titulada *Los Hijos del Averno*, en que 's posan de relleu las malas arts dels fills de Loyola.

De la citada fulla, que 'l bisbe de per aquells andurrials ha calificat de heretje, satánica, inmundia, etc., se n' han tirat mes de quaranta mil exemplars que han sigut llegits ab molt gust per tot arreu.

Me sembla que alló de *Ruja el infierno* aviat se tornarà *Bramen jesuitas*.

** **

Lo senyor bisbe d' Orihuela segueix en son projecte de fer riurer al públich ocupantse de la visita y expulsió del jesuitas d' Alicant.

Nada, nada. ¡Que baile!

** **

Entre un reverent y lo vicari de Chiva varen creuharse unas piadosas colecciones de cops de puny en averiguació de qui 's quedaria 'ls quartos de un bateig, que tots dos volian apropiarse.

Podria ben pagarse un ral d' entrada per veure semblants funcions.

** **

Un jesuita ha predicat á Gijon aconsellant als fills que no creguin á sos pares, si ha de ser contra lo que tan *sants* varons predican.

¡Oh moral jesuitera
ja li pots anar derrerera!

** **

També un tal Manelet, bisbe de Málaga, ha disparat una pastoral de cal ample á sos feligresos.

En ella afirma que Deu mateix ha sigut qui ha enviat y fet organisar la Má negra d' Andalusía.

¿Donchs quefa parat, senyor jutje? Aquesta delació ve per conducte autorisat.

** **

Llegeixo en un periódich que, durant la última setmana, los tribunals francesos han portat á presiri la friolera de vintiu ensotanats per haber comés varios atentats al pudor, robos, assassinats y altres entreteniments piadosos.

¡Res, malas volensas!

** **

Aviat se donará á la estampa un notable folleto que portará per títol *Los jesuitas en Alicante* y se ocupará sola y exclusivament de las hassanyas que tan *reverents* pares varen cometre en aquella democrática població.

Tindrém molt gust en poderlo llegir, pera saborejar las *irregularitats* del ordre moral que tant caracterisan als negres corbs de Sant Ignaci.

** **

Sembla que en la catedral de Burgos se ha comés un robo de consideració, del que no dona mes detalls la premsa per estar la causa encara en sumari.

Molt será que de aquest cas la religió no 'n surti ab las mans al cap.

MUDANSA

Pel meu sant me van doná
un total posat ab a;
per la mar hi sol habé
lo meu tot posat ab e;
y 'l café 's diu qu' es milló
ab total posat ab o.

R. P.

** **

GEROGLIFICH

III SI III
SE II RE
nab
III SI III
I

SASTRET DE PALAPRUGELL

SOLUCIONS

Á LAS GABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

GEROGLIFICH:—Qui no té diners no té res

Tipografía LA ACADEMIA, Monte de la Universitat, 96, Barcelona

EVARISTO ULLASTRES, EDITOR

GARIBALDI

HISTORIA LIBERAL DEL SIGLO XIX

Ideas, movimientos y hombres importantes

ESTUDIOS FILOSÓFICO-ORIGINALES

de escritores Italianos, Franceses y Españoles

bajo la direccion de

Justo Pastor de Pellico

Obra ilustrada por notables artistas con láminas sueltas y grabados intercalados

Aquesta obra, recomanable per la puresa de criteri lliberal ab que toca tot lo transcorregut en nostre sigle, alternat ab la Historia del héroe legendari Garibaldi, obté mes cada dia lo favor del públich.

Fins avuy va publicat lo quadern 30.

Se reparteixen setmanalment vuyt entregas de vuyt páginas, al preu de un quart de ral cada entrega, ó sian dos rals cada quadern de 64 planas.

Las preciosas láminas que en gran número adornan la obra, se donan de regalo als senyors suscriptors.

Condicions ventajosas pe 'ls correspondents.

Se suscriu en aquesta Redacció y en totas las principals llibrerias y centros de suscripciones d' Espanya.